

Bergen, den 1te Mai 1868.

Kjære Nina

Da far har hørt om at skrive
med denne Post, synes vel Tøttet rimel-
gøse at jeg sender Dig mine hjerteligste
Lykønskninger i Anledning af den lille
Krigedukke. Ja, Lykønskningerne gjælder
naturligvis ogsaa Dig og Edvard (han har
forhaabentlig nu ganske tabt Lysten til at
kaste stene ned af Trapperne), men det
er dog saa, at den, der har lidt for at
bringe et saadant lidet Væsen til Verden,
synes nærmest til at gratuleres med, at
det er vel overstaaet. Gud være lovet,
at Du er saa frisk og kjæk som det efter
Omstændighedernes Man rentes, den sidste Be-
retning derom havde vi gjennem Tante Mo-
ne, der havde Brev fra Marer Regine. -
Hvor deiligt for Dig, at Du havde Tonnes
hos Dig, det skal blive morsomt naar
hun kommer herop at faa rigtig fuld-
stændig Bisked om, hvordan I har det. -
Jeg kunde næsten ønske at være i Bæne-
diktets Sted og skulle gjøre en Baderies,
saakunde jeg da for et Glimt af Eders. -
Paa anden Maade la der vel ikke til at vil-
le ske, thi med mine Gouvernantepaaser
saa det jammerligt, jeg gjør ikke andet
end skrive Ausøgninger den ene Uge

Det er en lille Gidselagt, Trængsel og angst. Igen ogsaa Nina og alle de andre der er i Bergen.

den anden, men med lige daarlig Resultat.
Sats, det er nu over en Maaned, siden
jeg sendte en Ansøgning, ledsaget af Attest
der til En, der optræde i Morgenbladet
eller en Lærerinde ved en Privatskole, som
sanktes oprettet, et Par Dagsreiser fra
Christiania. Samtidig berømed sendte jeg
ogsaa 1 andre Ansøgninger, men end
nu har jeg ikke det "Gaar" fra nogen
paa mine Attester, - du kunne nok an-
sees for at være gaardv. Vasken. Mest
mistede jeg en odd Foged Landmarks
Retterrettelighed. Skulle nu de andre
gaa sammen thi saa er jeg rent fra
en bar Løse. - Det er tydeligt, saaledes
i Langden, at anstreges sig forjæves
med den Hags Skrivelse, dog maa jeg
et sige, at saa daarlig som min H
bred i det Helt taget har været, inden
der saa jeg næsten være glad ved,
at mine Bustræbelser for at faa en
Post, ikke har lyktes, thi en Gouverne-
tes Arbejde kan sandelig være meget
anstregende, og er det vistnok i de fle-
ste Tilfælde. Dog det var ikke Min
den at plage Dig med mine private
Anliggender, men Du ved hvad det er
det, eller her vil nærmest Tankerne for
opfyldt af det løber Munden over med
og det er virkelig ligesom jeg ikke har
Hjert eller Pro til at befalte mig ordent-
ligt med nogen Ting, inden jeg faar det

hed om hvor Skibnen tilslut vil føre mig
hjem. At jeg fød det Første ja rimeligvis dig
fulde Sommer bliver i Rø her synes jo tem
melig utvilsomt, saasandt dukker der
vel ikke igjen noget af. Derfor vander
jeg ogsaa i disse Dage omkring fra
Hellas til Pilatus for at faa et Pia
noforte Leet, det er næsten umuligt at
opdrive andet end gamle, Klappende
Klappetretter, som ikke engang for min
meget, lovende Clever er gode nok. —
Du kan tro jeg har adskillig musical
iske Genier af undervis af den Sort
der vare bedst giut med at have et
steunt Pianoforte), men for min egen
Part om ikke for deres vilde jeg dog
gjærne have et Pianoforte det ikke gan
ske skulde berøve mig Lysten til at spil
le. Du maa takke Edward for de Smad
stykker han sendte mig til Jul, dem
har jeg spillet, uagtet jeg ellers meget
gjælden roer Clavret, ja tiltale mig
meget og overstige heldigvis ikke min
Krafter, hvilket ellers desværre er Tilfæl
det med næsten Alts det, jeg har forsøgt
at spille af Edward. Jeg har har berøet
mig en stor Skuffelse ved slet ikke at
besvare mine Breve, jeg ved rigtig nok
han har haft Hænderne fuld af Arbei
de men nogle faa Linier til mig det
ville vare ham et Gædligt Tag, jeg levede
saa lange i Haabet om at de Jungang
ville komme. Men er det ikke skudt for saa
sker det vel end mindre nu, da han fore
den sine Forelesninger ogsaa er opdag

af gader og lodder, og. Det som Mader det kan jeg endnu faa en Naade for
mæ, men det skal som sagt i ande. Du kan tro jeg har adskillig musical
iske Genier af undervis af den Sort der vare bedst giut med at have et
steunt Pianoforte), men for min egen Part om ikke for deres vilde jeg dog
gjærne have et Pianoforte det ikke ganske skulde berøve mig Lysten til at spil
le. Du maa takke Edward for de Smadstykker han sendte mig til Jul, dem
har jeg spillet, uagtet jeg ellers meget gjælden roer Clavret, ja tiltale mig
meget og overstige heldigvis ikke min Krafter, hvilket ellers desværre er Tilfæl
det med næsten Alts det, jeg har forsøgt at spille af Edward. Jeg har har berøet
mig en stor Skuffelse ved slet ikke at besvare mine Breve, jeg ved rigtig nok
han har haft Hænderne fuld af Arbejde men nogle faa Linier til mig det
ville vare ham et Gædligt Tag, jeg levede saa lange i Haabet om at de Jungang
ville komme. Men er det ikke skudt for saa sker det vel end mindre nu, da han fore
den sine Forelesninger ogsaa er opdag

[Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to its orientation and fading.]